

PROP DE VOSALTRES

Valoracions de l'Assemblea Diocesana

A finals del mes de maig vam celebrar a la Casa de l'Església l'Assemblea Diocesana. En el seu moment us vaig demanar a tots la vostra participació i les pregàries per un resultat profitós. Us agraeixo l'esforç realitzat i l'atenció que vàreu tenir demanant al Senyor que ens ajudi a ser autèntics i personals testimonis seus enmig del món i a afavorir comunitats cristianes més acollidores i amb major impuls evangelitzador.

Va ser una jornada de treball i de festa en la qual ens vam trobar molts diocesans procedents de totes les parròquies, laics, membres de la Vida Consagrada, sacerdots i diaques. Tots plegats amb el desig d'actualitzar la nostra mirada al Pla Pastoral de la diòcesi i tractar d'aconseguir les metes projectades per servir millor a la nostra societat i per donar a conèixer amb més coherència el missatge de Crist. La trobada va posar de manifest el sentiment comú d'alegria per la tasca pastoral que cadascú realitza. També va servir poder compartir les dificultats i els èxits aconseguits. Va ser una festa el sentir-nos units i enfortits per l'acció de l'Esperit Sant.

La ponència central es va titular «La parròquia acollidora i missionera», i la va desenvolupar el cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barce-

lona. Segons la suggerència que li vam traslladar, pretenia respondre a una de les prioritats pastorals de la nostra diòcesi: la col·laboració responsable de tot cristià amb la seva pròpia comunitat, i la revisió permanent de les nostres parròquies. A més a més, un dels objectius era, i és, el de promoure comunitats plenes d'alegria, vives i missioneres.

Em sembla que el cardenal Omella va encoratjar en la forma d'abordar el tema, realista, il·lusionant, cordial i senzill; la seva intervenció, amb anècdotes, i la seva experiència pastoral va ajudar a què els assistents l'escoltessin amb atenció i de grat. Almenys així ho van manifestar molts d'ells. En referència al fons de la ponència va encertar en el diagnòstic de la situació de les parròquies actuals: les seves preocupacions, les limitacions del número de col·laboradors o la mida d'algunes d'elles; les seves esperances en les possibilitats d'actuació que encara avui posseeixen per fonamentar bé l'evangelització a la qual ens encoratja el papa Francesc. Es va servir de paràboles evangèliques per animar els presents, mostrant les actituds bàsiques (el realisme, la paciència, la confiança, l'admiraçió pel tresor i la perla) de tot cristià i de tota comunitat. Va acabar amb

la petició de fer efectiva, per a aquest projecte, la col·laboració de tots. Tots ens necessitem i, per millorar la nostra parròquia, hem d'afrontar el repte de la disponibilitat personal.

Per a la posterior reflexió es van plantejar unes preguntes relacionades amb el fons de la qüestió. Durant una hora els assistents van dialogar en grups formats atenent els diferents arxiprestats. Els secretaris de cada un d'ells van resumir les diferents intervencions, i les aportacions es van fer arribar a la Vicaria General que,

a la vegada, les va enviar als Consells Presbiteral i Pastoral, reunits dies després, en els quals van ser estudiades. La pretensió és que serveixin de base per a la programació del pròxim curs.

L'Assemblea es va acabar amb diferents preguntes al cardenal sobre qüestions pastorals d'interès general. Les respostes van completar la visió traçada a la ponència. Gràcies a tothom per la participació, per la feina i per la mirada de futur.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Tribut a Mn. Josep Martí Cristòfol

El passat 5 de juny, l'Aula Magna de l'IEI va acollir un homenatge a Mn. Josep Martí Cristòfol, sacerdot que ens va deixar fa uns mesos. Tot i que no ho hagués volgut, en motiu de la publicació del número 37-38 dels *Quaderns de l'IREL*, se li va retre un sentit homenatge. Mn. Ramon Prat, Josep Maria Forné, Salvador Escudé i Marta Trepal li van dedicar unes paraules.

A Mn. Martí Cristòfol, els alumnes l'esperaven amb il·lusió. Per la seva capacitat de fascinació i d'explicació de la realitat, sense oblidar tota la gran riquesa d'èpoques passades. Poeta, complementava la sensibilitat amb la profunditat. Estava fascinat per la figura de santa Maria i Maria

de Nazaret, i deixava entreveure la figura de Màrius Torres.

Els seus pensaments els podríem resumir així: «Que la dignitat humana sigui tractada amb més decència». Amb aquesta jaculatoria quedaria resu-

midat la seva manera de ser, de viure, de sentir: que la persona sigui el centre, com remarca quan reflexiona sobre la *Gaudium et Spes* del Concili Vaticà II. Per tant, que el compromís amb les persones que habiten el món sigui un dels eixos de la vida. A través de l'home ple, adult, madur, sensible, humil, conseqüent, honest, confessant i coherent.

L'acte va concloure amb unes paraules de la seva neboda Gina Blanch. Finalment, el nostre bisbe Salvador va exposar la seva vida de prevere, que va ser de donació total. Així doncs, agrair a Cándido Sánchez haver recopilat els escrits de Mn. Martí, que han permès editar el llibre *Humanisme cristià. Filosofia i poètica a Quaderns de l'IREL 37-38*.

CERCA DE VOSOTROS

Valoraciones de la Asamblea Diocesana

A finales del mes de mayo celebramos en la Casa de la Iglesia la Asamblea Diocesana. En su momento os pedía a todos vuestra participación y las oraciones para un provechoso resultado. Os agradezco el esfuerzo realizado y la atención que habéis tenido pidiendo al Señor que nos ayude a ser auténticos y personales testimonios suyos en medio del mundo y a favorecer comunidades cristianas más acogedoras y con mayor impulso evangelizador.

Fue una jornada de trabajo y de fiesta donde nos encontramos muchos diocesanos procedentes de todas las parroquias, laicos, miembros de la Vida Consagrada, sacerdotes y diáconos. Todos juntos con el deseo de actualizar nuestra mirada al Plan Pastoral de nuestra diócesis y tratar de conseguir las metas proyectadas para servir mejor a nuestra sociedad y para dar a conocer con más coherencia el mensaje de Cristo. El encuentro puso de manifiesto el sentimiento común de alegría por la tarea pastoral que cada uno realiza. También sirvió para poder compartir dificultades y logros alcanzados. Fue una fiesta el sentirnos unidos y fortalecidos por la acción del Espíritu Santo.

La ponencia central tenía como título «La parroquia acogedora y misionera», y la desarrolló el cardenal Juan José Omella, arzobispo de Barcelona. Según la sugerencia que le trasladamos, pretendía responder a una de las prioridades pastorales de nuestra diócesis: la necesidad de la colaboración responsable de todo cristiano con su propia comunidad y la revisión permanente de nuestras parroquias. Además uno de los objetivos era, y es, el de promover comunidades llenas de alegría, vivas y misioneras.

Me parece que el cardenal Omella motivó positivamente en la forma de abordar el tema, realista, ilusionante, cordial y sencilla; salpicó de anécdotas su intervención, y su experiencia pastoral ayudó a que los asistentes le escucharan con atención y con agrado. Al menos así lo manifestaron muchos de ellos. En cuanto al fondo de la ponencia acertó en el diagnóstico de la situación de las parroquias actuales: sus preocupaciones, las limitaciones del número de colaboradores o tamaño de algunas de ellas, y sus esperanzas, las posibilidades de actuación que todavía hoy poseen para fundamentar bien la evangelización a la que nos alienta el papa Francisco; utilizó parábolas evangélicas para animar a los presentes, presentando las actitudes básicas (el realismo, la paciencia, la confianza, la admiración por el tesoro y la perla) de todo cristiano y de toda comunidad. Acabó con la petición de hacer efectiva para este proyecto la colaboración de todos. Todos nos necesitamos y, para mejorar nuestras parroquias, debemos afrontar el reto de la disponibilidad personal.

Para la posterior reflexión se plantearon unas preguntas relacionadas con el fondo de la cuestión. Durante una hora los asistentes dialogaron en grupos formados atendiendo los distintos arcprestazgos. Los secretarios de cada uno de ellos resumieron las intervenciones, y las aportaciones pasaron a la Vicaría General que, a su vez, las envió para su estudio al Consejo de Presbiterio y de Pastoral, reunidos días más tarde. La pretensión es que sirvan de base para la programación del próximo curso.

Terminó la Asamblea con varias preguntas al cardenal sobre cuestiones pastorales de interés general. Las respuestas completaron la visión trazada en la ponencia. Gracias a todos por la participación, por el trabajo y por la mirada de futuro.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Tot preparat per a la LXXI Romeria a Montserrat

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida celebra la seva romeria al Monestir de Montserrat del 9 al 16 de juliol, que enguany arriba a la 71a edició.

La romeria sortirà de Lleida a primera hora del matí del 9 de juliol per dirigir-se a Montserrat. Allí els romers ocuparan les seves cel·les assignades a l'Alberg Abat Marçet, i ja per la tarda tindrà lloc la recepció oficial de la romeria a l'atri de la Basílica, a càrrec del P. Joan M. Mayol. Durant aquests dies tindran lloc diversos actes i activitats de pietat, com és el Sant Rosari fins a la Cova o el Via Crucis pel Camí de la Creu o la Vetlla a la Basílica. També estan previstes altres activitats i xerrades de formació a càrrec de diversos monjos.

El pelegrinatge s'acabarà el diumenge 15 de juliol, amb la celebració del Dia de Lleida a Montserrat. El nostre bisbe Salvador se

sumarà aquest dia, i presidirà la Missa Conventual de les 11 del matí a la Basílica. Tot seguit, amb la resta de romers, assistirà a la recepció que el P. Abat oferirà als participants. La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida convida a tothom, molt espe-

cialment els confreres i devots de la Moreneta, a participar en aquesta jornada a Montserrat, i ha posat a disposició dels que hi vulguin assistir un autocar. Per a més informació poden trucar als telèfons 973 273 525 o 609 707 167.

Trobada de final de curs al Seminari Major Interdiocesà

El 6 de juny, a Barcelona, va tenir lloc la tradicional trobada de final de curs del Seminari Major Interdiocesà (SMI). Hi van assistir tots

els bisbes de les diòcesis que el conformen: Tarragona, Girona, Lleida, Solsona, Tortosa, Urgell i Vic, així com els rectors dels diferents seminaris.

La trobada s'inicià amb una reunió dels bisbes i dels rectors dels seminaris amb els formadors del SMI: Mn. Norbert Miracle, rector; Mn. Jaume Casamitjana, vicerector, i Mn. Javier Vilanova, director espiritual. Avaluaren junts el curs 2017-2018, reflexionaren sobre l'aplicació de la Nova Ratio Fundamental, *El do de la vocació presbiteral*, i feren un balanç del desenvolupament del curs i els projectes de futur.

A continuació tingué lloc la celebració de l'Eucaristia que fou presidida per l'Arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, i concelebrada pels altres bisbes. I després, amb un sopar de germanor amb els seminaristes, es va cloure la trobada.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Sigueu sempre de Crist en la pregària, en la cura dels germans petits, en la cerca de la pau» (30 d'abril).

@Pontifex: «La pregària és estar amb Déu, viure amb Déu, estimar Déu» (2 de maig).

@Pontifex: «Jesús, a la Creu, ens ha manifestat la grandesa del seu amor i el poder de la seva misericòrdia» (3 de maig).

@Pontifex: «Complir amb joia obres de caritat cap a tots aquells que pateixen en el cos i en l'esperit és la manera més autèntica de viure l'Evangeli» (4 de maig).

Camins d'Hospitalitat

La Parròquia de Sant Ignasi de Loiola de Lleida va acollir, el passat 12 de juny, un grup de 90 pelegrins siris i europeus participants en el projecte «Go Forward Europe». Van arribar a Ponent en el marc de la iniciativa «Camins d'Hospitalitat».

La rebuda a Lleida va consistir en una benvinguda a la parròquia i en un conjunt d'activitats interculturals al pati del Col·legi Maristes-Montserrat. Els pelegrins venien de recórrer el tram basc del Camí Ignasià (Aizpurtxo-Loyola). La següent etapa del viatge va ser entre el Palau d'Anglesola i Verdú. També van passar per Tàrraga i Montserrat fins arribar a Manresa. Barcelona va ser l'última ciutat del viatge. El rector de la Parròquia de Sant Ignasi, Roger Torres, i M. del Carmen de la Fuente, directora de la Fundació Migra Studium, van explicar que la iniciativa pretén «desfer nusos i crear projectes compartits», facilitant la convivència entre la cultura occidental i la d'origen dels pelegrins (Síria i Europa). Els col·legis Claver i Maristes-Montserrat, l'Arnau Berenguer (el Palau), els Grallers de Verdú, la Fundació Alba i l'Ajuntament de Tàrraga i la colla sardanista del Pla de Mollerussa han col·laborat en aquesta iniciativa.

FOTO: SANTI IGLESIAS

Un cop l'any, en el temps de primavera, un grup de joves refugiats sirians que viuen a Europa organitza un pelegrinatge. Caminen en memòria del P. Frans van del Lugt, jesuïta que va viure a Síria durant 40 anys, fins que va ser assassinat a Homs l'abril del 2014. El P. Frans ja organitzava caminades per diversos indrets de Síria, convidant a participar a persones de diferents orígens, ètnies i religions, treballant així el diàleg, la convivència i la pau. Enguany han triat fer una part del Camí Ignasià que va de Loiola a Manresa.

Reparteixen 2.000 panets beneïts a la festa de Sant Antoni de Pàdua

El 13 de juny és festa grossa al Santuari de Sant Antoni de Pàdua, on es venera la imatge d'aquest sant, sens dubte el més popular de l'orde franciscà.

La festa va començar a les 8 del matí amb la celebració de la Missa primera i va continuar a les 12 del migdia amb una altra Eucaristia. La jornada es va cloure a les 7 de la tarda amb l'Eucaristia solemne presidida pel P. Joaquim Recasens i solemnitzada per la coral de la Parròquia de la Mare de Déu del Carme.

Moments abans d'iniciar-se la celebració, els «frarets» van rebre la visita del nostre bisbe Salvador, que va voler felicitar personalment els religiosos franciscans en la diada de la festa de Sant Antoni de Pàdua, unint-se, encara que fos per uns instants, a la festa.

Finalitzada la celebració, el P. Recasens va beneir els panets de Sant Antoni dipositats en dues grans paneres, que després van ser distribuïts a tots els fidels que van venerar la relíquia de Sant Antoni.

Jordi Curcó

REFLEXIONS

LES RAONS DE CREURE

Un camí de plenitud (i III)

Si no entengués el seguiment a Crist com un camí d'alliberament, de cap manera entendria raonable aquesta opció. Crec que estem sotmesos a la influència de forces col·lectives i d'estructures molt poderoses que subjuguem la llibertat.

Penso, per exemple, en els mitjans de comunicació de masses, en la publicitat i els seus eslògans, en la profusió d'imatges que escampen el cinema i la televisió; amb el poder d'invasió de l'esperit propi d'aquestes imatges. Penso, també, en les ideologies, que utilitzen mil mitjans de propaganda i que condicionen els nostres judicis, reaccions i comportaments, a vegades a favor del poder, a vegades sistemàticament contra ell. El món actual ha erigit els seus ídols que saben reclutar els seus esclaus: el Diner, el Confort, la Raça, el Sexe, el Creixement o l'Opinió.

L'opció cristiana és un camí legítim de felicitat. És un itinerari que humanitza; no és un plaer que adorm la intel·ligència, ni un plaer que devora la generositat o la solidaritat. És un itinerari inclusiu, perquè tots hi són convidats i en ell es reconeix que el fonament d'aquesta felicitat rau en l'ésser, en l'amor, en el do i no en el tenir, en el posseir o en el consumir.

És una felicitat, aquesta, que va més enllà del benestar emocional, del benestar físic i social; transcendeix la bona consciència del deure acomplert. Deriva del fet de sentir-se estimat per Aquell que pot vèncer la mort.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

AGENDA

► **Del 7 al 15 de juliol.** Novena a la Mare de Déu del Carme. Les Benaurances de Jesús són un «retrat» de Maria. A les 20 h, Eucaristia amb predicació. Abans es resarà el Rosari.

► **Del 9 al 16 de juliol.** LXXI Romeria a Montserrat amb diferents activitats. El dia més destacat és el diumenge 15 de juliol que se celebra el Dia de Lleida. Està previst que el bisbe Salvador presideixi la Missa Conventual a les 11 h. També destaca la visita al monument de santa Teresa Jornet que es va inaugurar fa uns mesos. La confraria posa a disposició dels que vulguin assistir-hi un autocar per facilitar l'anada a la Santa Muntanya.

► **Diumenge, 15 de juliol.** A les 20 h, el bisbe Salvador presideix la Missa i la processó per tancar la Novena. Parròquia de la Mare de Déu del Carme.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Os 2,14.15b-16.19-20 / SI 144 / Mt 9,18-26]. Mare de Déu Reina de la Pau; sants Agustí Zhao Rong, prev. i companys, mrs.; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodor Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ Dimarts [Os 8,4-7.11-13 / SI 113 / Mt 9,32-38]. Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Boltà, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

11. □ Dimecres [Pr 2,1-9 / SI 33 / Mt 19,27-29]. Sant Benet (†547),

abat, patriarca dels monjos d'Occident, copatró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes; sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ Dijous [Os 11,1b.3-4.8c-9 / SI 79 / Mt 10,7-15]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.; santa Marciana, vg. i mr.

13. ■ Divendres [Os 14,2-10 / SI 50 / Mt 10,16-23]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, verge carmelitana xilena; santa Sara, verge.

14. ■ Dissabte [Is 6,1-8 / SI 92 / Mt 10,24-33]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prevere franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prevere mínim de València.

15. ■ Diumenge vinent, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Am 7,12-15 / SI 84 / Ef 1,3-14 (o bé, més breu: Ef 1,3-10) / Mc 6,7-13]. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano i doctor de l'Església, cardenal (franciscà); sant Antíoc, metge mr.; sant Pompili-Maria Pirrotti, prev. escolapi.

Diumenge XIV de durant l'any (B)

COMENTARI

«En tens prou amb la meva gràcia»

El relat de la vocació profètica d'Ezequiel (cp. 1-3) se centra en la crida a transmetre el missatge de Déu *tant si t'escolten com si no t'escolten* (3,11), i en l'acció simbòlica de *menjar el rotlle/llibre, que a la boca era dolç com la mel* (3,3).

Essent els destinataris *un poble rebel que s'han alçat contra l'Esperit*, el criteri per valorar l'acció del profeta no és l'èxit o no de la missió sinó la fidelitat personal del profeta a l'encàrrec de *parlar-los*.

El cp. 12 de 2Cor forma part de la «carta polèmica» als de Corint, escrita en plena crisi entre l'Apòstol i la seva Comunitat. Pau insereix aquesta auto-apologia contra els qui se'n vanaglorien de llurs mèrits.

La tasca d'Apòstol es legitima amb *extraordinàries revelacions* i amb penalitats humiliants.

Perquè no m'enorgulleixi m'ha estat clavada en la carn una espina: evoca defecte crònic (Ga 4,13) que, segons mentalitat antiga, Pau qualifica com *enviat de Satanàs*, font de tot mal i també del corporal.

Davant la súplica insistent *al Senyor perquè em deslliuri*, la resposta ha estat: *En tens prou amb la meva gràcia*. Perquè *el poder del Senyor ressalta més com més febles són les forces* de l'home.

L'apologia culmina confessant que *m'agrada ser feble i veure'm perseguit per causa de Crist* (nota de tot deixeble): *perquè quan sóc feble (i ho reconec) és quan sóc realment fort* gràcies a que em dispo a acollir l'ajut de Déu que necessito.

La crítica dels de *Natzaret, el seu poble*, s'estructura en cinc preguntes retòriques: *D'on li ve tot això? Què és aquest do de saviesa? Què són aquests miracles de les seves mans? No és el fuster? No és el fill de Maria i les seves parentes no viuen entre nosaltres?*

Més que preguntes, són acusacions de menyspreu cap al seu missatge i la seva persona.

No hi pogué fer cap miracle; només va imposar les mans a uns quants malalts que es van posar bé. Així queda clar que l'acció miraculosa resta incompleta si no hi ha resposta positiva al Senyor.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 2,2-5)

En aquells dies, l'Esperit entrà dintre meu, em va fer aixecar dret i vaig sentir que em parlava. Em digué: «Fill d'home, t'envio al poble d'Israel, a un poble de rebels que s'han alçat contra mi. Tant ells com els seus pares, fins avui mateix, no han deixat mai de ser-me infidels. T'envio a aquests fills de cara endurida i de cor empedreït. Tant si t'escolten com si no t'escolten, tu digue'ls: "Això diu el Senyor Déu", perquè, ni que siguin un poble que sempre es revolta, han de saber que hi ha un profeta enmig d'ells.»

▶ Salm responsorial (122)

R. *Tenim els ulls posats en el Senyor, fins que s'apiadi de nosaltres.*

A vós, que teniu el tron dalt del cel, / aixeco els meus ulls. / Com l'esclau té els ulls posats / en les mans del seu amo. R.

Com l'esclava té els seus ulls / en les mans de la mestressa, / tenim els ulls posats en el Senyor, / fins que s'apiadi de nosaltres. R.

Compadiu-nos, Senyor, compadiu-nos, / estem saturats de menyspreu. / La nostra ànima n'està ben saturada, / dels escarnis dels altius, / del menyspreu dels insolents. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 12,7-10)

Germans, les revelacions que he rebut eren tan extraordinàries que Déu, perquè no m'enorgulleixi, ha permès que em clavessin com una espina a la carn: és un enviat de Satanàs que em bufeteja perquè m'enorgulleixi. Jo he demanat tres vegades al Senyor que me'n deslliuri, però ell m'ha respost: En tens prou amb la meva gràcia; el meu poder ressalta més com més febles són les teves forces. Per això estic content de gloriar-me de les meves febleses; gràcies a elles tinc dintre meu la força del Crist. M'agrada ser feble i veure'm ultratjat, pobre, perseguit i acorralat per causa de Crist. Quan sóc feble és quan sóc realment fort.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 6,1-6)

En aquell temps, Jesús anà a Natzaret, el seu poble, acompanyat dels seus deixebles. El dissabte començà a ensenyar a la sinagoga. Tothom, en sentir-lo, se n'estranyava i deia: «D'on li ve tot això? Què és aquest do de saviesa i aquests miracles que es realitzen per les seves mans? No és el fuster, el fill de Maria, parent de Jaume, de Josep, de Judes i de Simó? I les seves parentes, no viuen aquí entre nosaltres?» I se n'escandalitzaven. Jesús els digué: «Els profetes només són mal rebuts en el seu poble, en la seva parentela i entre els de casa seva.» I no hi pogué fer cap miracle; només va imposar les mans a uns quants malalts, que es van posar bé. I el sorprenia que no volguessin creure. Després recorria les viles i els pobles i ensenyava.

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 2,2-5)

En aquellos días, el espíritu entró en mí, me puso en pie, y oí que me decía: «Hijo de hombre, yo te envío a los hijos de Israel, un pueblo rebelde que se ha rebelado contra mí. Ellos y sus padres me han ofendido hasta el día de hoy. También los hijos tienen dura la cerviz y el corazón obstinado; a ellos te envío para que les digas: "Esto dice el Señor". Te hagan caso o no te hagan caso, pues son un pueblo rebelde, reconocerán que hubo un profeta en medio de ellos.»

▶ Salmo responsorial (122)

R. *Nuestros ojos están en el Señor, esperando su misericordia.*

A ti levanto mis ojos, / a ti que habitas en el cielo. / Como están los ojos de los esclavos / hijos en las manos de sus señores. R.

Como están los ojos de la esclava / hijos en las manos de su señora, / así están nuestros ojos / en el Señor, Dios nuestro, / esperando su misericordia. R.

Misericordia, Señor, misericordia, / que estamos saciados de desprecios; / nuestra alma está saciada / del sarcasmo de los satisfechos, / del desprecio de los orgullosos. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 12,7-10)

Hermanos: Para que no me engría, se me ha dado una espina en la carne: un emisario de Satanás que me abofetea, para que no me engría. Por ello, tres veces le he pedido al Señor que lo apartase de mí y me ha respondido: «Te basta mi gracia: la fuerza se realiza en la debilidad». Así que muy a gusto me glorío de mis debilidades, para que resida en mí la fuerza de Cristo. Por eso vivo contento en medio de las debilidades, los insultos, las privaciones, las persecuciones y las dificultades sufridas por Cristo. Porque cuando soy débil, entonces soy fuerte.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 6,1-6)

En aquel tiempo, Jesús se dirigió a su ciudad y lo seguían sus discípulos. Cuando llegó el sábado, empezó a enseñar en la sinagoga; la multitud que lo oía se preguntaba asombrada: «¿De dónde saca todo eso? ¿Qué sabiduría es esa que le ha sido dada? ¿Y esos milagros que realizan sus manos? ¿No es este el carpintero, el hijo de María, hermano de Santiago y José y Judas y Simón? Y sus hermanas ¿no viven con nosotros aquí?». Y se escandalizaban a cuenta de él. Les decía: «No desprecian a un profeta más que en su tierra, entre sus parientes y en su casa». No pudo hacer allí ningún milagro, sólo curó algunos enfermos imponiéndoles las manos. Y se admiraba de su falta de fe. Y recorría los pueblos de alrededor enseñando.